

i Forvaring af det offentlige paa Livstid, maa man sørge for at gøre ham Opholdet saa mildt og menneskeligt som muligt, og det skulde derfor glæde mig, om Autoriteterne f. Eks. ere komne bort fra den oprindelige Bestemmelse om at anbringe de nævnte Personer i disse Celler. Men er man gaaet bort derfra og over til at anbringe dem paa Tvangsarbejdsanstalter, kan jeg ganske vist ikke se, at det er en Fordel. Det er muligt, at den højtærede Kultusminister ikke direkte kan svare mig paa dette Spørgsmaal, fordi det vel egentlig i det væsentlige vedkommer Justitsministeren, men jeg tvivler ikke om, at de to Herrer, den højtærede Justitsminister og den højtærede Kultusminister, paa den Foranledning, som nu gives dem, ville gøre det muligt, at de Personer, som nu dømmes til at tages i Forvaring af det offentlige, blive behandlede paa en saadan Maade, at det er et civiliseret Samfund værdigt.

Jeg skal, da jeg ved, at den højtærede Kultusminister sætter Pris paa, at denne Reform gennemføres uden Udvalgs Nedsættelse, erklære, at jeg har ikke noget at indvende derimod og meget kan anbefale Forslaget til snarlig Gennemførelse.

Slengerik: Ogsaa jeg kan anbefale dette Forslag til Fremme, idet jeg dog, uden selvfølgelig i Øjeblikket at stille Forslag derom, forudsætter, at det vil blive henvist til Behandling i et Udvalg.

Halsted: Jeg skal kortelig anbefale Forslaget. Man maa vel erindre, at paa det Tidspunkt, da disse Takster bleve fastsatte, kunde de maaske til Nød være tidsvarende, men dette er ikke paa nogen Maade Tilfældet længere, og efterhaanden som Udviklingen skrider frem, skulde disse Anstalter netop bære sig. Set fra dette Standpunkt, synes jeg, det er rigtigt, at der er stillet Forslag om en Forhøjelse af Kontingenterne, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget.

Dinesen: At der er Trang til det foreliggende Lovforslag, tør jeg ikke benægte, men jeg kan ikke undlade at bemærke, at det først er fremsat her i Tinget den 16. Marts, og det er et Forslag, som har et overordentligt stort Omfang, naar man ser ret paa dets Indhold. Her er Tale om at gaa til en gennemgribende Forhøjelse af Betalingen for Alumnerne og de skolesøgende paa alle disse Anstalter, som tilsammen rumme et Antal af

2,500 Individuer. Udgiften vil gennemsnitlig blive forøget for disse med et Beløb af 50 Kr. pr. Individ, hvilket vil andrage en aarlig Merudgift rundt taget af 125,000 Kr. Det er altsaa et Skridt af ikke ringe Rækkevidde, her skal tages, men ogsaa Spørgsmaalet om Fordelingen af disse Udgifter er af en ikke ringe Betydning. En Del deraf vil falde paa Kommunerne, og en enkelt Kommune, som er uheldig og har et større Antal — der kan lidt være flere Individuer i en Kommune, som trænge til en saadan Anstaltsbehandling, enten paa Døvstumme-, Blinde-, Daareanstalter el. lign. —, kan blive ramt overordentlig haardt. Derfor er det, naar jeg har beskæftiget mig med disse Spørgsmaal, ikke sjældent forekommet mig, at der her var et Omraade, hvor Staten vist burde bære forholdsvis noget mere, end Tilfældet er. Jeg tør ikke udtale mig med Bestemthed herom, da det kræver en nærmere Undersøgelse, som jeg ikke har været i Stand til at foretage. Men at det kræver Undersøgelse og Overvejelse, mener jeg, der ikke er Tvivl om.

Grunden til de forøgede Udgifter paa disse Anstalter er i første Række det, der er paaberaabt, nemlig, at alle Priser ere stegne, og det kan man ikke komme udenom. Dernæst er der et Hovedformaal med Kontingentforøgelsen, og det er de forøgede Bygningsudgifter, f. Eks. ved Anstalten paa Ebberødgaard, hvor det ganske summarisk meddeles, at der er planlagt Byggeforetager til et Beløb af 450,000 Kr. Endelig for det tredje meddeles det i Anmærkningerne til Lovforslaget, at der er Tale om en Lønningsforhøjelse til Udvidelse af Fritiden for Funktionærerne over hele Linien ved Anstalterne, hvilket ogsaa vil andrage meget betydelige Beløb. Jeg tror, at inden man bestemmer sig til alle disse Udgifter, vil det være rigtigt at foretage en saadan Undersøgelse, at den kan give os en Forestilling om, hvorledes f. Eks. de ret betydelige Byggeudgifter, som ere foreslaaede hertil, ville være at afholde i det enkelte. Jeg kan ikke heller her — naar Talen er om Byggeudgifter — tilbageholde, at vi ogsaa for disse Anstalters Vedkommende have Erfaring for, at det gaar lad mig sige noget flot til ved adskillige Lejligheder, og det mener jeg derfor er noget, Rigsdagen maa holde Øje med. Jeg mener endvidere, at naar Talen saaledes som her er om at give disse Lønningsforhøjelser for Funktionærerne over hele Linien, maa der dog ogsaa holdes Øje med, hvorledes dette